

РЕШЕНИЕ

№ 1076

гр. София, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 18.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **9296** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Производството по делото се развива след определение № 6996/21.09.2021 г., постановено по адм. дело № 9106/2021 г. по описа на Административен съд София - град, с което е разделено производството по жалба вх. № 3018/10.09.2021 г. на С. Ш., с процесуален представител адв. Ц., като след разделянето предмет на настоящото производство е жалбата в частта, с която е направено искане за прогласяване нищожността на „ Подробен списък на всички имоти от държавния горски фонд, придобити от физически, юридически лица и общини в резултат на извършени замени по реда на чл.15б от Закона за горите в периода 2003-2009г., както и на имотите, на които е променено предназначението преди влизане в сила на мораториума върху промяната на предназначението им“, одобрен от Министъра на земеделието и храните на основание § 3, ал.4 от ПЗР на ЗГ, обнародван в ДВ, бр. 58/2011г., в частта му, касаеща т.23 от списъка /поземлен имот № 000231 в [населено място], част от който е ПИ № 61813.808.58 по КККР/.

С жалбата жалбоподателят С. Ш., чрез пълномощника адв. Ц., сочи, че процесният имот незаконосъобразно е включен в списъка. Твърди се, че имотът е предмет на замяна между държавата и юридическо лице, но предназначението на същия е променено през 2007 г. и към момента на влизане в сила на § 3, ал. 1 от ПЗР на ЗГ той е представлявал урбанизирана територия, а не горска. Имотът е част от ПИ с № 000231 в землището на [населено място], който е придобит чрез замяна със Заповед №

РД 49-262/04.07.2005 г. и през 2007 г. на основание чл.14, ал.1, т.3 и чл.19, ал.4 от ЗГ със Заповед № РД 49-254/10.07.2007 г. на министъра на земеделието и храните е изключен от горския фонд, като според жалбоподателя не попада в приложното поле на разпоредбата на § 3, ал. 1 от ПЗР на ЗГ, тъй като за имота не е изпълнено едно от двете кумулативно определени условия – да е горска територия към момента на влизане в сила на нормата. По подробно изложените съображения се иска прогласяване на нищожност на списъка в частта, касаеща процесния имот, поради противоречие с материалноправни разпоредби, както и присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – Министърът на земеделието, храните и горите, като правоприемник на Министъра на земеделието и горите, оспорва жалбата. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, въз основа на данните по делото, становищата на страните и като съобрази закона, намира следното:

С жалбата се иска прогласяване на нищожността на „ Подробен списък на всички имоти от държавния горски фонд, придобити от физически, юридически лица и общини, в резултат на извършени замени по реда на чл.15б от Закона за горите в периода 2003-2009г., както и на имотите, на които е променено предназначението преди влизане в сила на мораториума върху промяната на предназначението им“, одобрен от Министъра на земеделието и храните на основание § 3, ал.4 от ПЗР на ЗГ, обнародван в ДВ, бр.58/2011г., в частта му, касаеща т.23 от списъка /поземлен имот № 000231 в [населено място], част от който е ПИ № 61813.808.58 по КККР/.

В ал. 1 на § 3 от ПЗР на ЗГ е инкорпорирана забрана за промяна на предназначението по реда на този закон и строителство в поземлени имоти в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародването на закона в "Държавен вестник". Ограничението по ал. 1 се прилага и при промяна на собствеността на имотите, с изключение на случаите, когато съответната горска територия се придобива от държавата - ал. 2 от разпоредбата, а според ал. 3 ограничението по ал. 1 не се прилага, когато промяната на предназначението е за изграждане на национален обект или на общински обект от първостепенно значение, по смисъла на Закона за държавната собственост и Закона за устройство на територията, които стават публична държавна или общинска собственост.

Съгласно ал. 4 от цитирания параграф в едномесечен срок от деня на обнародването на закона Министерството на земеделието и храните обнародва в "Държавен вестник" списък на имотите по ал. 1, а според ал. 5 в 14-дневен срок от обнародването на списъка по ал. 4 Агенцията по геодезия, картография и кадастър, общинските служби по земеделие и Агенцията по вписванията отразяват ограниченията по ал. 1 в кадастралните карти, съответно в картите на възстановената собственост, и в имотния регистър.

В първата алинея на § 3 от ПЗР на ЗГ е въведена забрана по отношение на определяем кръг имоти, чиято индивидуализация и попадането им в обхвата на забраната се извършва от административния орган съгласно списъка по ал. 4, а оповестяването на третите лица за наличието на ограничения в правото на собственост се извършва чрез вписването им в публично достъпните документи на двете агенции (ал. 5). Следователно, от една страна е налице едностранно властническо волеизявление на МЗХ за включване на точно определени имоти в списъка, и от друга страна - засягане

на права и законни интереси на лицата, чиито имоти са включени в него. На практика този списък инкорпорира в себе си множество индивидуални административни актове по смисъла на чл. 21 от АПК, но с различни адресати и едва с изготвянето му забраната по ал. 1 е пряко приложима спрямо тях. Защитата на правата им, ако такива са нарушени при неправомерно включване на имоти в ограничителния списък, без за тях да е относима законовата забрана поради липса на критериите, установени от законодателя, може да бъде осъществена единствено чрез съдебно оспорване на списъка, респективно на тази част от него, която касае имоти, собственост на конкретни физически и юридически лица или общини. В цитирания смисъл определение № 8570/14.06.2012 г. по адм. дело № 6916/2012 г. на ВАС, Петчленен състав - II колегия.

Жалбоподателят се легитимира като собственик на ПИ с идентификатор 61813.808.58 по КККР на [населено място], [община], област Б., одобрени със Заповед № РД-18-33/15.05.2006г. на ИД на АК, последно изменен със заповед № КД - 14-01-05/17.01.2008г. на Началника на СГКК - Б., като е придобил имота по силата на договор за покупко-продажба, обективиран в нот. акт № 113, том I, рег. № 1118, дело № 103/2020г., вписан с вх. рег. № 852/10.03.2020 г., акт № 91, том III, дело 354/20г., по описа на нотариус М. К., рег. № 061 на НК.

Съдът намира настоящата жалба за процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна, имаща интерес от оспорването на акт, представляващ индивидуален административен акт / в частта относно имота на жалбоподателя/, тъй като с оспорената част от списъка се засягат неговите права и законни интереси. Жалбата срещу оспорения списък е с възражения за нищожност, което не е ограничено във времето, съгласно разпоредбата на чл. 149, ал. 5 АПК, според която оспорването може да се прави без ограничения във времето.

За да се произнесе по нейната основателност, съдът съобрази следното:

От фактическа страна.

Съгласно представения нот. акт № 113, том I, рег. № 1118, дело №103/2020 г. жалбоподателят С. Ш. е собственик на поземлен имот с идентификатор 61813.808.58 по КККР (стар 61813.808.48), с номер по предходен план 002048, находящ се в землището на [населено място], с ЕКАТТЕ 61813, [община], област Б., с обща площ от 7501 кв.м.

Имотът е част от поземлен имот с номер 000231 в землището на [населено място], който е придобит чрез замяна с договор за замяна на недвижим имот № 297/06.07.2005 г., на основание чл.15б, ал.7 от Закона за горите /отм./ и Заповед № РД 49-262/04.07.2005 г.

Със Заповед № РД-15-630/01.09.2006 г. на Кмета на [община] /л.49 от делото/ е одобрен подробен устройствен план - план за отреждане и застрояване в имот № 002048, местност „Бетоловото“, землище на [населено място], съгласно който отреждането за имота е за „Апартаментен комплекс“.

Със Заповед № РД-49-254/10.07.2007г. на министъра на земеделието и горите /л. 50 от делото/ поземлен имот с идентификатор 61813.808.58 по КККР (стар 61813.808.48) на основание чл. 14, ал.1, т.3 и чл.19, ал.4 от Закона за горите /отм./ е изключен от горския фонд за изграждане на апартаментен комплекс. Имотът е останал частна собственост на праводателя на жалбоподателя.

Съгласно скица № 15-109809-04.02.2020г., издадена от СГКК- [населено място] /л.16 от делото/, поземлен имот с идентификатор 61813.808.58 е с трайно предназначение

на територията: урбанизирана, с начин на трайно ползване - комплексно застрояване. Видно от ОУП на [община], имот с идентификатор 61813.808.58 попада в устройствена зона „Ок“ курортна зона.

Процесният списък по § 3, ал. 4 от ПЗР на ЗГ е обнародван в ДВ бр.58/29.07.2011г., като имотът на жалбоподателя е включен под номер 23 с идентификатор 000231. Към 08.03.2011 г. /датата на влизане в сила на §3, ал.1 от ПЗР на ЗГ/, както и към 29.07.2011 г. - публикацията в ДВ, вече не съществува ПИ №000231. В самия списък се съдържа графа, в която е описана Заповед № РД 49-254 от 10.07.2007 г. на МЗГ и факта на промяна на предназначението на имота преди изготвянето на списъка, както и графа, в която е отбелязано, че заповедта за промяна на предназначението е влязла в сила преди мораториума.

По делото е представена административната преписка по издаване на акта, от която се установява, че публикуваният в ДВ, бр.58/11г. подробен списък / изпратен от гл.секретар на МЗХ на 22.07.11г. до ДВ – л.125 от делото/ се различава като заглавие, наименования на колоните и съдържание от подробния списък, изпратен с писмо изх. № И.-25094/21.07.11 г. на И. до МЗХ / вх.№ 13-7213/21.07.11г/. Процесният имот е записан под № 24 в списъка, изпратен от И., а в публикувания списък е под № 23.

При така установените факти съдът от правна страна приема, че жалбата се явява основателна, като съображенията за това са следните:

В тежест на ответника е да докаже валидността на обжалвания административен акт и неговото авторство на основание чл.163, ал.3 вр. с чл.170, ал.1 АПК. Видно от представената административна преписка по издаване на акта, в писмо с изх. № И.-25094/21.07.11г. на И. до МЗХ /вх.№ 13-7213/21.07.11г./ до Министъра на земеделието и храните е представен разширеният списък по реда на § 3, ал. 1 от ПЗР на ЗГ, като върху документа е изписано ръкописно „Да“, без дата и име, без посочен орган или учреждение и без печат. Доколкото резолюцията не съдържа никакви идентификационни данни, не става ясно дали даденото разпореждане за публикуване е на министъра или на упълномощено от него лице, поради което не може да се установи компетентността на органа, дал изрично волеизявление за публикуване на списъка, като само този факт е достатъчен да обоснове нищожност на акта.

На следващо място, приложеният към преписката списък съществено се различава от публикувания в ДВ. Различава се наименованието на списъка – приложеният списък е със заглавие „Подробен списък на всички имоти от държавния горски фонд, станали собственост на физически, юридически лица и общини в следствие на извършени замени в периода 2003 – 2009 г. по реда на чл.15б от Закона за горите“, а публикуваният списък е със заглавие „Подробен списък на всички имоти от държавния горски фонд, придобити от физически, юридически лица и общини в резултат на извършени замени по реда на чл. 15б от Закона за горите през периода 2003 – 2009 г., както и на имотите, на които е променено предназначението преди влизане в сила на мораториума върху промяната на предназначението им“. Различава се и номерацията на имотите, процесният имот е под № 24 в приложения към преписката списък, а в публикувания е под № 23. Видно от датата на приложения към преписката списък, първите 22 листа / в които попада и процесният имот/ са съставени на 22.07.2011 г., поради което няма как да са били изпратени от И. на МЗХ ден по-рано /с писмото от 21.07.11г/. Лист 23 е съставен на 21.07.2011г., като подписът върху л.23 е само един и не може със сигурност да се установи дали е бил изпратен от И. на МЗХ на 21.07.11г. От горните съждения може да се направи извод,

че публикуваният в ДВ бр.58/11г. списък е различен от този към административната преписка, като няма данни публикуваният списък изобщо да е утвърден, респективно, от орган с надлежната компетентност.

Отделно от горното, за пълнота на изложението и с оглед направеното оплакване за незаконосъобразност на обжалвания акт, следва да се посочи, че обжалваният списък противоречи на материалния закон, както и на целта на ЗГ в оспорената част до степен, водеща до неговата нищожност. Установи се по делото, че със Заповед № РД-49-254/10.07.2007г. на министъра на земеделието и горите процесният поземлен имот с идентификатор 61813.808.58 на основание чл. 14, ал.1, т.3 и чл.19, ал.4 от Закона за горите /отм./ е изключен от горския фонд за изграждане на апартаментен комплекс. Оспореният списък по § 3, ал.4 от ПЗР на ЗГ, издаден от заместник-министъра на земеделието и храните, е обнародван в ДВ бр.58/29.07.2011 г., т.е., повече от четири години след като заповедта за промяна на предназначението на имота е влязла в сила. Самият списък съдържа в себе си графа, в която са описани заповедта и фактът на промяна предназначението на имота преди изготвянето на списъка, както и графа, в която е отбелязано, че заповедта за промяна на предназначението е влязла в сила. Видно от разпоредбата на § 3, ал. 4, вр. ал.1 от ПЗР на ЗГ, в списъка е следвало да бъдат включени само имоти, които не подлежат на промяна на предназначението, но не и такива, чието предназначение е променено преди датата на обнародване на тази разпоредба в ДВ. Към датата на влизане в сила на правилото на § 3, ал. 1 от ПЗР на ЗГ поземлен имот с идентификатор 61813.808.58 е бил изключен от горския фонд и е представлявал урбанизирана територия. Забраната за строителство в поземлени имоти в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата в резултат на замени, важи само за имоти, чието предназначение не е променено преди тази дата, но този кумулативно необходим критерий не е налице за процесния имот. Предвид изложеното съдът приема, че процесният имот е включен в списъка в нарушение на изричната норма на § 3, ал.1 от ПЗР на ЗГ, което е видно и от данните, отбелязани за имота, а именно за промененото предназначение преди налагане на мораториума. Издателят на акта недопустимо е разширил обхвата на списъка спрямо правното основание, на което последният е издаден, което е видно и от заглавието му. По този начин издателят на акта незаконосъобразно и в противоречие с целта на закона е предвидил строителна забрана и спрямо непопадащия в хипотезата на § 3, ал.1 от ПЗР на ЗГ имот на жалбоподателя, което е довело до нищожност на списъка в оспорената му част.

С оглед горното настоящият съдебен състав приема, че обжалваният индивидуален административен акт е нищожен и следва да бъде отменен в обжалваната част.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски по чл. 143, ал.1 АПК за държавна такса и адвокатско възнаграждение. Съдът приема за основателно възражението на ответника за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, като възнаграждението следва да бъде намалено до предвидения в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения минимум от 1000 лв. съобразно фактическата и правна сложност на делото. Предвид изложеното на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 1010 лв. за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 и чл. 143 от АПК, Административен съд

София – град, 72 с-в,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на „ Подробен списък на всички имоти от държавния горски фонд, придобити от физически, юридически лица и общини в резултат на извършени замени по реда на чл.15б от Закона за горите в периода 2003-2009г., както и на имотите, на които е променено предназначението преди влизане в сила на мораториума върху промяната на предназначението им“, одобрен от Министъра на земеделието и храните на основание § 3, ал.4 от ПЗР на ЗГ, обнародван в ДВ, бр.58/2011г., в частта му, касаеща т.23 от списъка /поземлен имот № 000231 в [населено място], част от който е ПИ № 61813.808.58 по КККР/, по жалба на С. Ш..

ОСЪЖДА Министерство на земеделието, храните и горите да заплати на С. Ш. сумата от 1010 лв., представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: